

LBRIS

We know
books

ANDREI NOVAC

LUMEA TA / CARNEA MEA / OASELE NOASTRE

Cu desene de MIRCEA CANTOR

LITERA

București

cuprins

lumea ta	7
lumea ta / carnea mea / oasele noastre	9
întoarcere	10
carnaval exterior	12
existența prin libertatea care ne crește mereu	14
despre viața noastră	15
cerul tău	16
strigăt	17
despre mine	18
despre zile	19
peisaj	20
cu nostalgie	21
către lumi	22
aștept	25
despre tot	26
un oraș cu străzi paralele	27
peste viețile noastre	28
acel anotimp	29
fără spațiu	30
20 de ani	31
încercare	32

secvențe.....	33
frumusețe.....	34
lucruri despre mine.....	35
ploaie cotidiană.....	36
sensibilitate.....	37
sens.....	38
ecou.....	39
despre copilărie.....	40
limită și timp.....	41
zgomot.....	42
despre lumea ta.....	43
carnea mea.....	45
carnaval interior.....	47
liniște/tăcere.....	48
prin mine.....	49
fotoportret.....	50
șanse.....	53
chemare.....	54
ziua aceea.....	55
fugi.....	56
despre tine.....	58
mișcări.....	59
peretele de sticlă al lumii.....	60
intersecțiile din mijlocul drumului.....	61
melancolie.....	62
restul.....	64
în felul tău.....	65
vise și povești de dragoste.....	66
te sprijini pe umbra ta.....	69
dimineața dintre furtuni.....	70
ploile care cad.....	71
nimeni nu o să înțeleagă nimic.....	72

câte pierzi, câte câștigi	73
zgomot și liniște	74
de cele mai multe ori visez	75
altă dimineață	76
traversare	77
ne ascundem	78
în unele parcuri și unele intersecții	81
naștere	83
poveste	84
încăperi	85
continuare	86
fiecare dimineață	87
ninsori	88
lucruri	89
așa începe totul	90
viață	91
oasele noastre	93
despre serile în care cauți ceva	95
bătălii peste bătălii, morți peste morți	96
peretele de sticlă dintre noi	98
oasele tale	99
spațiu și timp	100
orașul scufundat	101
față în față	102
să uiți, să fugi, să crezi	103
înainte de ploaie este altă viață	104
despre trădări, dragoste și iluzii	105
despre serile cu lumină și cu Dumnezeu	106
ultima dâră de lumină, primul întuneric proiectat în geam	109
câte sunt	111
noapte sub arcul de triumf	112

despre alte anotimpuri	113
limite	114
căutări	115
balustrada de la răsărit	116
nu există nimic	117
viață	118
răsărit	119

LBRIS

We know
books

lumea ta

lumea ta / carnea mea / oasele noastre

din pământ sunt făcute toate,
carnea vieții tale,
o umbră care umblă prin sângele tău
vie,
transparentă,
clară,
spațiul meu prin care străbat:
un oraș,
o lume,
un timp,
când vocile dorm,

oasele mele trăiesc în mine,
au viața lor,
nasturi,
lumea ta,
carnea mea,
moartea și viețile noastre.

Întoarcere

mă întorc în mine de fiecare dată prin același loc,
șanțuri prin care toate se răstoarnă în propria
 incertitudine,
felul în care frumusețea ei tăia urâțenia lumii,
o făcea mai albă în zilele calde ale unei toamne,
prin care ne plimbam cu autobuzele și metrourele din
 București

felul ciudat al serilor când adormeam în paturi diferite,
în camerele unor hoteluri,
toate se strecoară prin luciditatea mea,
aș fi putut să te iubesc, aș fi putut să vin mai repede,
niciodată nu m-au durut atât de tare toate.

într-o dimineață în care aerul era închis la culoare
și toate hărțile universului erau desenate peste un cearșaf,
cu care ne înveleam picioarele goale,
am învățat să desenez toate băncile din parcuri,
viața mea era un cumul de hărți interioare

tiimpul nostru de o frumusețe rapitoare trăit cu gura
până la urechi

mă întorc de fiecare dată în mine, peste liniile de tramvai,
cimitirul Bellu privit de sus, noi intuind zăpada înaintea
altor forme de viață.

carnaval exterior

nimeni nu dansează,
brațele sunt întinse pe lângă corp,
noi suntem formați din două lumi,
lumea noastră exterioară
respiră prin pielea noastră,
urmele articulează
senzațiile de cald sau de frig,
de ură sau de iubire,
spațiile se dilată
și corpurile freamătă,
se opresc din orice mișcare.

ochii sunt singurul câmp de luptă,
ca un oraș abandonat
în care războaiele nu se termină niciodată.

ca o cetate
prin zidurile căreia nu iese nimeni niciodată,
ne putem recunoaște după gesturi,
de aici,
nimeni nu vede, nimeni nu uită,

ți-am spus!

totul fără limită, totul fără timp,
nu este nevoie să atingi ceva,
trebuie doar să respiri adânc,
nu ai timp să mergi pe bâjbâite,
trebuie doar să crezi.

aceasta este libertatea,
respiră prin toți porii,
timpul meu se întinde ca pielea,
uneori uniform, alteori prin riduri,
univers care se deteriorează constant,
dar viața noastră este acum
și toate se închid
în ochii ei.